

щади селци: урѣчено си ѹшо си въ брой, или десятнина. Тотѣ слѣдовало такъ по наслѣдству тдоръ до прѣди Тензимата. *Цк. 41.* Абд-ул-Меджидъ проглашива новы нариды Тензимати-хайріе, а на конь-то основата е равенство между всички подданацы в тачевие на живота, имота и честъ-тѣ имъ. *Л. Д. 1870 р. 70.* *ратъ* *аватъ* *сънкуюти* *фадълъ* *но*

Тантѣла с. ж. (съ франц., въ словарѣ Илиева и Хранова р. 71, dentelle—украиникъ, дантела, есть и въ тур.) кружево: Харджеве (само отъ копринъ и сърмъ исплетены тантелы). (*Ч. 70.*) *и* *възвахъ* *и* *и*

Тануръ* с. м. **Танурче** ум. тарелка: Хубость-та са на тануръ и съ толи. *Ч. 237.* Върху мисалатъ ся слагать бѣлы габровски тънури съ по малко соль и чернь пиперъ. *Ч. 76.* Донеси на танурчето гроздъ да си засладимъ устата. *Зк. 177.* (*ср. талуръ, талурче*). *и* *и* *и*

Тапия* с. ж. владѣтельная запись: Отъ махлюль всяки є быль свободънъ да ся ползува, къту съ плащали малко иѣшо на врѣменный управитель и зѣмали запискъ отъ него, коя ся звала тапия, или даже безъ того. *Цк. 42.* На турскыя языки ни съписаны пѣтины-ты тескера и тапии-ты на наши-ты мюлкове. *Л. Д. 1869 р. 177.*

Таралѣжъ с. м. **Таралѣшъ** *Д. с. м. ежъ*: Наежиль ся ка- тоторалешъ (Измръзналь). *Ч. 191.* Морскнъ таралежъ (*Calueria hystrix*). *З. 48.* Евреинъ се сгручи като таралежъ. *Тб. 98.*

Тарга с. ж. носилки (вообще и для покойника): Носила (таргъ) съ направени отъ пъртие скованы по слѣдному начину. Двѣ дървета на дълъшъ, помежду имъ напрѣкъ вбити пъртия и прикривени корубесто на доло. То носило изглѣдва къту корито; на крайща же на двѣ тѣ дървета оставени съ дръшки, коихъ къту хватиѣтъ двама чѣловѣци, носиѣтъ. *Цк. 59, 68.* Спуснаха напрѣдъ мъртвата съ една тарга въ овѣзи гробница, послѣ живиѣтъ мажъ—съдна плачишкомъ на таргата, на която турили до него една стомна вода и седъмъ хлѣбчета, за да си пригладва гладостъта вѣколко дни, колкото щеше още да живѣе тамъ послѣ го спуснаха вътрѣ. *Х. II, 59.*

Тарулъ с. м. **Тарулче** ум. тарелка: Глава имать колку едень казанъ, Уши имать колку два таруна, Очи имать колку два шиника. *М. 154.* Младиятъ стопанинъ наточилъ ракийка, нарѣзаль кисело зеле на едно тарулче, посыпалъ го съ червенъ пиперъ. *З. 274.*

Тасъ с. м. **Тасче** **Тасенце** ум. мѣдна миска (для су- па, луженая): Па му даде той стребренъ тасъ, Му нарѣча да си шета И за бога да си сака. *М. 168.* На рѣка поси тасче позлатено, Пълно равно съсъ жалти жалтици. *М. 141.* И честить ти тахче позлатено. *и. в.*

Тата(к)шень пр. тамошний, дальний: Кога дойдеше иѣкой поклонникъ отъ таташнитъ страни, старецъ се распиваше за него. *Зк. 90.*